

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าหาแนวทางการบริหารโครงการความร่วมมือระหว่างโรงเรียนโสตศึกษากับสถาบันการอาชีวศึกษาในการจัดการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษกับ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยใช้หลักการบริหารเชิงระบบ ผู้วิจัยได้แบ่ง การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 2 ระยะ คือ

ระยะที่ 1 ปัญหาการบริหารโครงการความร่วมมือระหว่างโรงเรียนโสตศึกษากับ สถาบันการอาชีวศึกษาในการจัดการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

ระยะที่ 2 แนวทางการบริหารโครงการความร่วมมือระหว่างโรงเรียนโสตศึกษากับ สถาบันการอาชีวศึกษาในการจัดการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

ผลของการวิเคราะห์มีดังนี้

ระยะที่ 1 ปัญหาการบริหารโครงการความร่วมมือระหว่างโรงเรียนโสตศึกษากับ สถาบันการอาชีวศึกษาในการจัดการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม

ดังปรากฏผลตามตาราง 5

ตาราง 5 สถานภาพของกลุ่มตัวอย่างจากโรงเรียนโสตศึกษา

สถานภาพ	จำนวนผู้ตอบ แบบสอบถาม(N = 78)	ร้อยละ
1. ผู้บริหารโรงเรียนโสตศึกษา	44	56.41
2. ครูโรงเรียนโสตศึกษา	34	43.59
รวม	78	100

จากตาราง 5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างจากโรงเรียนโสตศึกษา ที่จัดการศึกษาหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน สังกัดสำนัก บริหารงานการศึกษาพิเศษ เป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 56.41 รองลงมาเป็นครูผู้สอน จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 43.59 ซึ่งจะพบว่าจำนวนผู้บริหารมี มากกว่าจำนวนครูผู้สอน

ตาราง 6 สถานภาพของกลุ่มตัวอย่างจากสถาบันการอาชีวศึกษา

สถานภาพ	จำนวนผู้ตอบ แบบสอบถาม(N = 149)	ร้อยละ
1. ผู้บริหารสถาบันการอาชีวศึกษา	104	69.79
2. ครูสถาบันการอาชีวศึกษา	45	30.21
รวม	149	100

จากตาราง 6 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามจากสถาบันการอาชีวศึกษาที่มีการจัดการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 69.79 รองลงมาเป็นครูผู้สอน จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 30.21 ซึ่งจะพบว่าจำนวนผู้บริหารมีมากกว่าจำนวนครูผู้สอน

ตอนที่ 2 ปัญหาการบริหารโครงการความร่วมมือระหว่างโรงเรียนโสตศึกษากับสถาบันการอาชีวศึกษาจำแนกเป็นรายด้านและโดยภาพรวมรายละเอียดดังตาราง 7-15

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของปัญหาการบริหารโครงการความร่วมมือระหว่างโรงเรียนโสตศึกษากับสถาบันการอาชีวศึกษา ในภาพรวม

เชิงระบบ	\bar{X}	S.D	ระดับของปัญหา	ลำดับที่
1. ด้านปัจจัยป้อน (Inputs)	3.36	1.09	ปานกลาง	1
2. ด้านกระบวนการ (Process)	3.26	1.06	ปานกลาง	2
3. ด้านผลผลิต (Outputs)	3.24	1.15	ปานกลาง	3
รวม	3.28	1.10	ปานกลาง	-

จากตาราง 7 พบว่า ปัญหาการบริหารโครงการความร่วมมือระหว่างโรงเรียนโสตศึกษากับสถาบันการอาชีวศึกษา ในภาพรวม มีปัญหา อยู่ระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านปัจจัยป้อน มีปัญหามากที่สุด รองลงมา คือ ด้านกระบวนการและด้านผลผลิตตามลำดับ

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของปัญหาการบริหารโครงการความร่วมมือ ด้านปัจจัยป้อน (Inputs) ในทัศนะของผู้บริหารและครูโรงเรียนโสตศึกษา จำแนกตามรายข้อคำถาม

รายการ	(\bar{X})	(S.D)	ระดับของปัญหา
ด้านปัจจัยป้อน (inputs)			
1. ความเพียงพอของจำนวนครูล่าม	3.56	1.13	มาก
2. การจัดเตรียมสื่ออุปกรณ์ที่เหมาะสมกับลักษณะความต้องการจำเป็นพิเศษของผู้เรียน	3.53	1.09	มาก
3. การเตรียมยานพาหนะสำหรับสนับสนุนการดำเนินงาน	3.46	1.05	ปานกลาง
4. การกำหนดคุณสมบัติของสถานประกอบการ	3.44	1.08	ปานกลาง
5. การจัดรูปแบบการเรียนรู้โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ	3.42	1.17	ปานกลาง
6. การกำหนดโครงสร้างของหลักสูตรในรายวิชาชีพ	3.39	1.10	ปานกลาง
7. การจัดสรรงบประมาณในการดำเนินงาน	3.38	1.00	ปานกลาง
8. การเตรียมบุคลากรสำหรับสนับสนุนการดำเนินงาน	3.37	0.99	ปานกลาง
9. การกำหนดกรอบความร่วมมือในการดำเนินงานโครงการ	3.33	1.10	ปานกลาง
10. ความชัดเจนของการมอบหมายภารกิจให้หน่วยงานที่รับผิดชอบ	3.32	1.13	ปานกลาง
11. การเตรียมความพร้อมและความถนัดของครูผู้สอน	3.32	1.12	ปานกลาง
12. การจัดทำข้อตกลงความร่วมมือการจัดการศึกษาในโครงการ	3.29	1.13	ปานกลาง
13. การวางแผนกำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการมีความสอดคล้องกับความต้องการของตลาดและสังคม	3.28	1.08	ปานกลาง
14. การจัดหลักสูตรให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน	3.28	1.13	ปานกลาง
15. การกำหนดระยะเวลาการเรียนการสอนแต่ละภาคเรียน	3.27	1.27	ปานกลาง
16. ระเบียบการเบิกจ่ายของเงินงบประมาณ	3.27	1.06	ปานกลาง
17. การวิเคราะห์ความเหมาะสมของหลักสูตรกับผู้เรียน	3.26	1.11	ปานกลาง
18. การกำหนดวิธีการวัดผลและประเมินผล	3.24	1.07	ปานกลาง
รวม	3.36	1.10	ปานกลาง

จากตาราง 8 พบว่า ปัญหาการบริหารโครงการความร่วมมือในทัศนะของผู้บริหารและครูโรงเรียนโสตศึกษา ด้านปัจจัยป้อน (Inputs) ในภาพรวมมีปัญหา อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.36 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า รายการที่มีปัญหามากที่สุด 3 อันดับแรก คือ ความ

เพียงพอของจำนวนครูลำม การจัดเตรียมสื่ออุปกรณ์ที่เหมาะสมกับลักษณะความต้องการ
จำเป็นพิเศษของผู้เรียน และการเตรียมยานพาหนะสำหรับสนับสนุนการดำเนินงาน ซึ่งมี
ค่าเฉลี่ย 3.56 3.53 และ 3.46 ตามลำดับ

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของปัญหาการบริหารโครงการความ
ร่วมมือฯ ด้านปัจจัยป้อน (Inputs) ในทัศนะของผู้บริหารและครูจากสถาบัน
การอาชีวศึกษา จำแนกตามรายข้อคำถาม

รายการ	\bar{X}	(S.D)	ระดับของ ปัญหา
ด้านปัจจัยป้อน (inputs)			
1. การจัดเตรียมสื่ออุปกรณ์ที่เหมาะสมกับลักษณะความต้องการ จำเป็นพิเศษของผู้เรียน	3.53	1.09	มาก
2. ความเพียงพอของจำนวนครูผู้สอน	3.47	1.07	ปานกลาง
3. การเตรียมยานพาหนะสำหรับสนับสนุนการดำเนินงาน	3.46	1.05	ปานกลาง
4. การกำหนดคุณสมบัติของสถานประกอบการ	3.44	1.08	ปานกลาง
5. การจัดรูปแบบการเรียนรู้โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ	3.42	1.17	ปานกลาง
6. การกำหนดโครงสร้างของหลักสูตรในรายวิชาชีพ	3.39	1.10	ปานกลาง
7. การจัดสรรงบประมาณในการดำเนินงาน	3.38	1.00	ปานกลาง
8. การเตรียมบุคลากรสำหรับสนับสนุนการดำเนินงาน	3.37	0.99	ปานกลาง
9. การกำหนดกรอบความร่วมมือในการดำเนินงานโครงการ	3.33	1.10	ปานกลาง
10. ความชัดเจนของการมอบหมายภารกิจให้หน่วยงานที่ รับผิดชอบ	3.32	1.13	ปานกลาง
11. การเตรียมความพร้อมและความถนัดของครูผู้สอน	3.32	1.12	ปานกลาง
12. การจัดทำข้อตกลงความร่วมมือการจัดการศึกษาในโครงการ	3.29	1.13	ปานกลาง
13. การวางแผนกำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการมีความ สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและสังคม	3.28	1.08	ปานกลาง
14. การจัดหลักสูตรให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับ ความต้องการของผู้เรียน	3.28	1.13	ปานกลาง
15. การกำหนดระยะเวลาการเรียนการสอนแต่ละภาคเรียน	3.27	1.27	ปานกลาง
16. ระเบียบการเบิกจ่ายของเงินงบประมาณ	3.27	1.06	ปานกลาง
17. การวิเคราะห์ความเหมาะสมของหลักสูตรกับผู้เรียน	3.26	1.11	ปานกลาง
18. การกำหนดวิธีการวัดผลและประเมินผล	3.24	1.07	ปานกลาง
รวม	3.35	1.09	ปานกลาง

จากตาราง 9 พบว่า ปัญหาการบริหารโครงการความร่วมมือด้านปัจจัยป้อน (Inputs) ในทัศนะของผู้บริหารและครูผู้สอนจากสถาบันการอาชีวศึกษา ในภาพรวมมีปัญหาในการบริหารโครงการ อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.35 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า รายการที่มีปัญหามากที่สุด 3 อันดับแรก คือ การจัดเตรียมสื่ออุปกรณ์ที่เหมาะสมกับลักษณะความต้องการจำเป็นพิเศษของผู้เรียน ความเพียงพอของจำนวนครูผู้สอน และการเตรียมยานพาหนะสำหรับสนับสนุนการดำเนินงาน ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 3.53 3.47 และ 3.46 ตามลำดับ

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับของปัญหาการบริหารโครงการความร่วมมือฯ ด้านกระบวนการ (Process) ในทัศนะของผู้บริหารและครูผู้สอนทั้ง 2 สถาบัน โรงเรียนโสตศึกษา จำแนกตามรายข้อคำถาม

รายการ	(\bar{X})	(S.D)	ระดับของปัญหา
<u>ด้านกระบวนการ (process)</u>			
1. การสื่อสารภาษามือ ภาษาเขียนและภาษาพูด	3.56		มาก
2. การใช้สื่อและอุปกรณ์ในการเรียนการสอน	3.44		ปานกลาง
3. การดำเนินการใช้หลักสูตรตรงตามความต้องการและศักยภาพของผู้เรียน	3.36		ปานกลาง
4. การใช้เนื้อหาสาระของหลักสูตรมีความยากง่าย	3.35		ปานกลาง
5. การประชุมวางแผนชี้แจงการจัดการเรียนการสอนให้กับผู้เรียนและผู้ปกครอง	3.33		ปานกลาง
6. การกำหนดแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาชีพที่สนองความต้องการของผู้เรียน	3.32		ปานกลาง
7. การดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาชีพพื้นฐาน	3.32		ปานกลาง
8. การดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาชีพเฉพาะ	3.31		ปานกลาง
9. การผลิตนวัตกรรมในการจัดการเรียนการสอน	3.28		ปานกลาง
10. การวัดผลและประเมินผล	3.27		ปานกลาง
11. การดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาชีพเลือก	3.24		ปานกลาง
12. กิจกรรมการฝึกงานในสถานประกอบการ	3.23		ปานกลาง
13. การบูรณาการใช้ทรัพยากรในท้องถิ่นให้มีคุณภาพ	3.22		ปานกลาง
14. การดำเนินการลงทะเบียนเรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตร	3.22		ปานกลาง

ตาราง 10 (ต่อ)

รายการ	(\bar{X})	(S.D)	ระดับของ ปัญหา
15. กิจกรรมการฝึกงานในสถานประกอบอาชีพอิสระ	3.21	1.07	ปานกลาง
16. การใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้	3.21	1.11	ปานกลาง
17. การเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาผู้เรียนกับนักเรียนอาชีวะ	3.20	1.09	ปานกลาง
18. การดำเนินการใช้หลักสูตรมีความสอดคล้องกับเทคโนโลยี	3.20	1.10	ปานกลาง
19. การเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาผู้เรียนกับชุมชน	3.19	1.11	ปานกลาง
20. การมีส่วนร่วมของชุมชนในท้องถิ่นในการจัดการศึกษา	3.18	1.10	ปานกลาง
21. ระยะเวลาการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาชีพ	3.16	1.13	ปานกลาง
22. ความครบถ้วนของรายวิชาที่กำหนดตามหลักสูตร	3.09	1.19	ปานกลาง
รวม	3.26	1.19	ปานกลาง

จากตาราง 10 พบว่า ปัญหาการบริหารโครงการความร่วมมือระหว่างโรงเรียนโสตศึกษากับสถาบันการอาชีวศึกษา ด้านกระบวนการ (Process) ในภาพรวมมีปัญหาในการบริหารโครงการอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.26 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า รายการที่มีปัญหามากที่สุด 3 อันดับ คือ การสื่อสารภาษามือ ภาษาเขียนและภาษาพูด การใช้สื่อและอุปกรณ์ในการเรียนการสอนและการดำเนินการใช้หลักสูตรตรงตามความต้องการและศักยภาพของผู้เรียน ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 3.56 3.44 และ 3.36 ตามลำดับ

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของปัญหาการบริหารโครงการความร่วมมือของโรงเรียนโสตศึกษา ด้านผลผลิต (Outputs) ในทัศนะของผู้บริหารและครูผู้สอนจากโรงเรียนโสตศึกษา จำแนกตามรายข้อคำถาม

รายการ	\bar{X}	(S.D)	ระดับของปัญหา
<u>ด้านผลผลิต (outputs)</u>			
1. ผู้เรียนสามารถนำความรู้และทักษะไปประกอบวิชาชีพ	3.36	1.04	ปานกลาง
2. ผลของการประสานงานความร่วมมือระหว่างโรงเรียนโสตศึกษากับสถาบันการอาชีวศึกษา	3.29	1.20	ปานกลาง
3. ผู้เรียนมีทักษะด้านวิชาชีพที่เอื้อต่อความพิการ	3.26	1.04	ปานกลาง
4. ผู้เรียนมีทักษะการคิดวิเคราะห์	3.26	0.93	ปานกลาง
5. ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจด้านวิชาชีพที่ตนเองสนใจ	3.25	1.17	ปานกลาง
6. ผู้เรียนมีทักษะทางด้านวิชาการ	3.23	1.10	ปานกลาง
7. ผู้เรียนมีความภาคภูมิใจความสำเร็จการศึกษา	3.23	1.17	ปานกลาง
8. โรงเรียนโสตศึกษา มีความพึงพอใจในการจัดการศึกษา	3.23	1.25	ปานกลาง
9. ผู้เรียนสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรครบจำนวนที่รับเข้าโครงการ	3.19	1.18	ปานกลาง
	3.18	1.22	ปานกลาง
10. ผู้ปกครองมีความพึงพอใจในการจัดการศึกษา	3.11	1.21	ปานกลาง
11. ผู้เรียนมีวิสัยทัศน์ที่ดีในการศึกษา			
รวม	3.23	1.13	ปานกลาง

จากตาราง 11 พบว่า ปัญหาการบริหารโครงการความร่วมมือของโรงเรียนโสตศึกษา ด้านผลผลิต (Outputs) ในทัศนะของผู้บริหารและครูผู้สอนจากโรงเรียนโสตศึกษาในภาพรวมมีปัญหาระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.23 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าทุกข้อมีปัญหาระดับปานกลาง โดย รายการที่มีปัญหามากที่สุด 3 อันดับแรก คือ ผู้เรียนสามารถนำความรู้และทักษะไปประกอบวิชาชีพ ผลของการประสานงานความร่วมมือระหว่างโรงเรียนโสตศึกษากับสถาบันการอาชีวศึกษา และผู้เรียนมีทักษะด้านวิชาชีพที่เอื้อต่อความพิการ ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 3.36 3.29 และ 3.26 ตามลำดับ

ตาราง 12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของปัญหาการบริหารโครงการความร่วมมือฯ ด้านผลผลิต (Outputs) ในทัศนะของผู้บริหารและครูผู้สอนจากสถาบันการอาชีวศึกษา จำแนกตามรายข้อคำถาม

รายการ	(\bar{X})	(S.D)	ระดับของปัญหา
<u>ด้านผลผลิต (outputs)</u>			
1. ผู้เรียนสามารถนำความรู้และทักษะไปประกอบวิชาชีพ	3.36	1.04	ปานกลาง
2. สถาบันการอาชีวศึกษามีความพึงพอใจในการจัดการศึกษา	3.33	1.23	ปานกลาง
3. ผลของการประสานงานความร่วมมือระหว่างโรงเรียนโสตศึกษากับสถาบันการอาชีวศึกษา	3.29	1.20	ปานกลาง
4. ผู้เรียนมีทักษะด้านวิชาชีพที่เอื้อต่อความพิการ	3.26	1.04	ปานกลาง
5. ผู้เรียนมีทักษะการคิดวิเคราะห์	3.26	0.93	ปานกลาง
6. ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจด้านวิชาชีพที่ตนเองสนใจ	3.25	1.17	ปานกลาง
7. ผู้เรียนมีทักษะทางด้านวิชาการ	3.23	1.10	ปานกลาง
8. ผู้เรียนมีความภาคภูมิใจความสำเร็จการศึกษา	3.23	1.17	ปานกลาง
9. โรงเรียนโสตศึกษามีความพึงพอใจในการจัดการศึกษา	3.23	1.25	ปานกลาง
10. ผู้เรียนสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรครบจำนวนที่รับเข้าโครงการ	3.19	1.18	ปานกลาง
11. ผู้ปกครองมีความพึงพอใจในการจัดการศึกษา	3.18	1.22	ปานกลาง
12. ผู้เรียนมีวิสัยทัศน์ที่ดีในการศึกษา	3.11	1.21	ปานกลาง
รวม	3.24	1.14	ปานกลาง

จากตาราง 12 พบว่า ปัญหาการบริหารโครงการความร่วมมือฯ ด้านผลผลิต (Outputs) ในทัศนะของผู้บริหารและครูผู้สอนจากสถาบันการอาชีวศึกษา ในภาพรวมมีปัญหาในการบริหารโครงการอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.24 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าทุกข้อมีปัญหาในระดับปานกลาง รายการที่มีปัญหามากที่สุด 3 อันดับแรก คือ ผู้เรียนสามารถนำความรู้และทักษะไปประกอบวิชาชีพ สถาบันการอาชีวศึกษามีความพึงพอใจในการจัดการศึกษา และผลของการประสานงานความร่วมมือระหว่างโรงเรียนโสตศึกษากับสถาบันการอาชีวศึกษา ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 3.36 3.33 และ 3.29 ตามลำดับ

ระยะที่ 2 แนวทางการบริหารโครงการความร่วมมือระหว่างโรงเรียนโสตศึกษากับสถาบันการอาชีวศึกษาในการจัดการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

ด้านปัจจัยป้อน (Inputs)

1. แนวทางการแก้ปัญหาการบริหารโครงการความร่วมมือเกี่ยวกับปัญหาเรื่องความไม่เพียงพอของจำนวนครูล่ามในการจัดการเรียนการสอน

ผลจากการสัมภาษณ์ พบว่า แนวทางการแก้ปัญหา คือ ให้โรงเรียนโสตศึกษาจัดครูที่มีความสามารถด้านภาษามือไปประจำที่สถาบันการอาชีวศึกษาวันละ 1 คน รวมเป็น 5 คน ใน 1 สัปดาห์ แม้จะมีนักเรียนไปเรียนวันละ 2 ห้อง ก็ตามให้ใช้วิธีการบริหารเวลาของล่ามเอง โดยให้ครูล่ามประสานกับทางสถาบันการอาชีวศึกษา ในการจัดเวลาเรียนภาคปฏิบัติสลับกับภาคทฤษฎี และให้จัดอบรมภาษามือให้ครูสถาบันการอาชีวศึกษาหรือดำเนินการจ้างล่ามเฉพาะดังกล่าวของผู้ให้สัมภาษณ์ ดังต่อไปนี้

“ปัญหาเรื่องความไม่เพียงพอของล่าม มีแนวทางแก้ไขปัญหาคือ จัดการภายในโรงเรียนของเราก่อน วิธีแก้ปัญหาคือ มีนักเรียนไปเรียนร่วม 2 ที่ ให้ครูที่มีความสามารถในภาษามือ และนำครูในโรงเรียนส่งไป 5 คน นำเสนอรายงานต้นสังกัด เพื่อสนับสนุนในการสร้างล่าม และไม่ได้งบประมาณ (ใช้ล่ามที่มีอยู่แล้ว และผ่านการอบรม) ให้ครูแต่ละคนไปเป็นล่ามทั้งวัน ใช้ล่ามที่ผ่านการอบรมในราชสุดา”

“ส่งครูอบรมภาษามือ คณะครูของวิทยาลัยเทคนิคไปอบรมภาษามือ เพื่อการสื่อสารที่ดีขึ้นและเข้าใจการเรียนการสอนมีการจัดอบรม 9 วัน หรือทาง คมศ. จะจัดตำแหน่งครูล่ามมาสอนเลยก็ดี”

“อยากให้ส่งครูที่เทคนิคไปอบรมหรือศึกษาเรื่องภาษามือเพิ่มเติม แต่นักเรียนส่วนมากที่มาเรียนจะเรียนเฉพาะวิชาช่าง และเน้นการปฏิบัติมากกว่า” (ครูผู้สอนสถาบันการอาชีวศึกษา)

2. แนวทางการแก้ปัญหาการบริหารโครงการความร่วมมือเกี่ยวกับ ปัญหาการจัดเตรียมสื่อและอุปกรณ์ที่เหมาะสมกับลักษณะความต้องการจำเป็นพิเศษของผู้เรียน

ผลจากการสัมภาษณ์ พบว่า แนวทางการแก้ปัญหาคือ ครูผู้สอนกับล่ามจะต้องมีการจัดเตรียมการสอนกันก่อนว่าจะทำอะไร จะใช้ภาษาไทยและภาษามืออย่างไร ก่อนการดำเนินการสอนจริง และเน้นให้ใช้สื่อของจริง รูปภาพ และเขียนคำบรรยายภาพ ดังคำกล่าวของผู้ให้สัมภาษณ์ ดังต่อไปนี้

“สื่อของเทคนิคมีพร้อมแล้ว โดยใช้สื่อที่เป็นของจริง แนวทางการจัดเตรียมสื่อใช้สื่อของจริงและเขียนคำให้เด็กดู นักเรียนต้องรู้ว่าอุปกรณ์นั้นคืออะไร ใช้อย่างไร”

“ครูผู้สอนกับล่ามต้องนัดกันก่อนว่าจะทำอะไร เขียนคำให้เด็กดู”

“สื่อวัสดุอุปกรณ์ส่วนใหญ่เป็นวัสดุฝึกทางเทคนิคจะเป็นคนจัดหาให้ส่วนใหญ่จะเหมือนคนปกติใช้ ไม่มีสื่ออุปกรณ์ที่พิเศษนอกจากวิชาทฤษฎีจะใช้พวกโอเวอร์เฮด หรือโปรเจคเตอร์ มีทั้งภาพและตัวหนังสือ ครูล่ามต้องแปลข้อความให้เด็กฟังบางครั้งเป็นข้อความ

ยาว เราก็แปลสรุปไม่ได้แปลตรงตัว ส่วนมากเป็นวัสดุของจริง ที่พวกช่างเขาใช้เกี่ยวกับเครื่องประดับ”

“สื่อการเรียน ควรมีรูปแสดงการทำงานมีภาพประกอบว่าแปลว่าอะไรเห็นการบรรยายได้ภาพ”

“อยากให้มีการจัดสื่อที่เป็นภาพเยอะๆ ไม่ว่าจะเป็นภาพโปรเจคเตอร์ มัลติมีเดีย หรือมีการจัดทำเหมือนรายการโทรทัศน์ คือ มีภาพมีเสียงมีล่ามแปลไปด้วย หรือการเรียนตามโปรแกรมสำเร็จรูป มีขั้นตอนการสอน การปฏิบัติ การสาธิต เด็กจะเรียนรู้ได้ดี และมีประสิทธิภาพมากขึ้น มีการเรียนรู้ได้ 100% เพิ่มเติม ควรรนำเทคโนโลยี เข้ามาใช้ในการจัดการสอน เช่น เครื่องฉายโปรเจคเตอร์ จะทำให้เกิดการเรียนรู้เร็วขึ้น เครื่องมือชนิดนี้จะใช้ภาษามืออย่างไร ควรมีสื่อและขั้นตอนที่เป็นภาพ มีการอธิบายสั้น ๆ”

3. แนวทางการแก้ปัญหาการบริหารโครงการความร่วมมือเกี่ยวกับ ปัญหาความไม่เพียงพอของจำนวนครูผู้สอน

ผลจากการสัมภาษณ์ พบว่า แนวทางการแก้ปัญหาคือ ให้แยกการเรียนการสอนวิชาสามัญกับวิชาชีพ วิชาสามัญดำเนินการสอนที่โรงเรียนโสตศึกษาส่วนวิชาชีพสอนที่อาชีวะ และระหว่างการสอน ครูผู้สอนควรจัดการบริหารการสอนโดยสอนทฤษฎีให้นักเรียนปกติก่อน แล้วจึงสอนนักเรียนหูหนวกภายหลัง และถ้าเป็นไปได้ควรมีอัตราบรรจุครูล่ามในสถาบันการอาชีวศึกษาด้วย หรือจะพัฒนาครูที่มีอยู่ให้มีความรู้ร่วมกัน คือ พัฒนาคูรูล่ามให้มีความรู้ในวิชาสายอาชีวะมีความรู้ในภาษามือ ดังคำกล่าวของผู้ให้สัมภาษณ์ ดังต่อไปนี้

“แนวทางการเสนอแนะในการบริหารจัดการ ครูผู้สอนจะแยกกลุ่มเด็กปกติ และเด็กหูหนวก โดยให้ความรู้เด็กปกติก่อนแล้วจึงสอนเด็กหูหนวกทีหลัง (เรื่องวิชาสามัญเราไม่ได้ให้เรียนกับอาชีวะแล้ว เราจึงไม่มีปัญหา)

“ถ้าครูล่ามมีความชำนาญในวิชาเทคนิคก็จะดีมาก”

“แก้ปัญหาโดยการบรรจุครูมีความรู้ความเข้าใจการใช้ภาษามือ หรือการศึกษาพิเศษมาสอนที่เทคนิคด้วย เพื่อการสอนจะมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น หรือจัดครูผู้สอนไปอบรมภาษามือ”

ด้านกระบวนการ (Process)

1. แนวทางการแก้ปัญหาการบริหารโครงการความร่วมมือเกี่ยวกับ ปัญหาการสื่อสารภาษามือ ภาษาเขียนและภาษาพูด

ผลจากการสัมภาษณ์ พบว่า แนวทางการแก้ปัญหาคือ ควรใช้ล่ามช่วยแปลและแปลภาษาเขียนของนักเรียนโดยอาจเป็นครูล่ามจากโรงเรียนโสตศึกษาหรือครูจากสถาบันการอาชีวศึกษาที่ส่งเข้าอบรมภาษามือ หรือนักเรียนหูตึงที่พอพูดได้ช่วยก็ได้ และให้ครูล่ามศึกษา

ภาษามือในเนื้อหารายวิชานั้นก่อนการดำเนินการและเตรียมการสอนก่อนทำการสอนจริง ร่วมกับครูสถาบันการอาชีวศึกษา ดังคำกล่าวของผู้ให้สัมภาษณ์ ดังต่อไปนี้

“ทางเทคนิคส่วนใหญ่ที่เป็นวิชาทฤษฎีต้องอาศัยครูล่าม แต่ทางเทคนิคจะส่งครูที่สอนวิชาอัญมณีมาอบรมที่โสต เนื่องจากโรงเรียนจัดการฝึกอบรมภาษามือให้ผู้ปกครอง เพื่อจะเรียนรู้ภาษามือไปสื่อสารกับเด็ก ส่วนภาษาเขียน กรณีที่เด็กจะทำโครงการหรือทำการบ้าน ครูล่ามจะช่วยแปลภาษาให้กับเด็กก่อน ถ้าเป็นรายละเอียดปลีกย่อยก็ต้องอาศัยครูล่าม ทางอาจารย์เด็กจะต้องนำมาให้ครูล่ามดูก่อนที่จะส่งเทคนิค”

“ส่วนใหญ่จะใช้วิธีการเขียนในการเรียน เครื่องประดับอัญมณี ครูล่ามจะคอยช่วยนักเรียนในเรื่องการสรุปเนื้อหา เนื่องจากนักเรียนมีปัญหาเรื่องโครงสร้างทางภาษาไทยอยู่แล้ว ครูล่ามจะต้องช่วยนักเรียนขัดเวลาในการเขียนภาษาไทย และมีวิธีการแก้ปัญหาโดยให้ครูล่าม และครูเทคนิคพูดคุยกันในเรื่องบริบทของนักเรียน มีการเตรียมการสอน ระหว่างครูเทคนิคและครูล่าม แต่คำศัพท์บางคำก็เป็นคำศัพท์ที่ใช้กับภาษามือ ไม่ได้ต้องบัญญัติคำศัพท์ขึ้นมาใหม่ แต่สำหรับเด็กที่เรียนในปี 2 – 3 เรื่องการเขียนจะเริ่มดีขึ้นเรื่อย ๆ”

“ครูต้องศึกษาภาษามือ ครูเป็นล่ามต้องศึกษากับครูผู้สอนว่าจะใช้ภาษามืออย่างไร โดยล่ามและครูผู้สอนต้องตกลงกันก่อนว่าจะใช้ภาษามือแบบใด แต่บางครั้งก็ชี้ไปที่ของจริงเลย การเขียนต้องให้เห็นอยู่แล้วเมื่อเขารู้ว่าอุปกรณ์อย่างนี้เขียนอย่างไรก็จะเข้าใจ สื่อส่วนใหญ่จะเป็นของจริง และควรเขียนขั้นตอนการปฏิบัติงานติดไว้ เพราะผู้สอนต้องปฏิบัติจริงให้เด็กเห็นก่อนและครูล่ามต้องขัดเวลาภาษาให้เด็ก”

“ปัญหาด้านการใช้ภาษามือ มีปัญหาเล็กน้อยเนื่องจากส่งครูไปอบรม ด้านการพูดเด็กบางคนพูดได้ เพราะแค่หูตึง ต้องการให้เด็กที่พูดได้ เป็นล่าม เพื่อถ่ายทอดความรู้ให้เพื่อนรับรู้ ใช้ล่ามเพื่ออธิบายเนื้อหา ให้นักเรียนบางคนที่ไม่พูดได้หรือได้ยินนิดหน่อยถ่ายทอดให้เพื่อนฟัง”

“คือ ต้องมีการร่วมมือระหว่างโรงเรียนโสต และเทคนิค เพื่อหากระบวนการสอน เนื่องจากครูเทคนิคชินกับการสอนเด็กปกติ ควรมีการจัดอบรมเพิ่มเติม เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ชัดเจน เพราะครูขาดความรู้ความชำนาญทางด้านภาษามือ แต่เนื่องจากมีนักศึกษาบางคนที่สามารถอ่านริมฝีปากได้และพอจะได้ยินบ้าง จึงสามารถอธิบายต่อให้เพื่อน”

2. แนวทางการแก้ปัญหาการบริหารโครงการความร่วมมือเกี่ยวกับ มีปัญหาการใช้สื่อและอุปกรณ์ในการเรียนการสอน

ผลจากการสัมภาษณ์ พบว่า แนวทางการแก้ปัญหาคือ ควรใช้สื่อหรืออุปกรณ์ของจริง และเน้นสื่อที่มีภาพพร้อมทั้งติดป้ายชื่อและขั้นตอนการใช้ โดยก่อนใช้สื่อต้องอธิบายให้นักเรียนทราบก่อน และควรจัดอบรมให้ครูผู้สอนจากสถาบันการอาชีวศึกษาเกี่ยวกับการผลิตสื่อที่เหมาะสมกับเด็กหูหนวก ดังคำกล่าวของผู้ให้สัมภาษณ์ ดังต่อไปนี้

“การใช้สื่ออุปกรณ์ เช่นคำว่า เบลวไฟ ก็ชี้ไปที่ไฟเล็กไฟใหญ่ บางครั้งก็ใช้ภาพประกอบหรือใช้ภาษาเขียน แต่ส่วนมากเป็นสื่ออุปกรณ์ของจริง จะมีตัวอย่างของจริงมาให้ นักเรียนดู และสาธิตหรือเขียนขั้นตอนการทำงานให้นักเรียนอ่าน”

“เน้นสื่อที่มีภาพและเสียงประกอบ เพราะส่งผลให้กับเด็กปกติด้วย เนื่องจากเด็กจะเกิดความสนใจ”

“ครูผู้สอนและล่ามต้องอธิบายให้เด็กเข้าใจก่อนว่าอุปกรณ์คืออะไร ใช้ทำอะไร”

“ควรมีการจัดอบรมเพิ่มเติมให้กับครูเทคนิคเพื่อจะได้ผลิตสื่อที่เหมาะสมกับเด็ก พิเศษ”

“ควรมีการสนับสนุนสื่อทางด้านภาพและส่งครูผู้สอนไปอบรมภาษามือ เพราะต้องเน้นสำหรับนักศึกษาปี 1 เพื่ออธิบายให้นักเรียนเข้าใจและมีความรู้สึกซึ่งในความงามของ อัญมณี”

3. แนวทางการแก้ปัญหาการบริหารโครงการความร่วมมือเกี่ยวกับปัญหา การดำเนินการใช้หลักสูตรตรงตามความต้องการและศักยภาพของผู้เรียน

ผลจากการสัมภาษณ์ พบว่า แนวทางการแก้ปัญหา คือ จะต้องเลือกหลักสูตรและ วิชาที่นักเรียนมีความถนัดใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพตามปกติ แต่ปรับลดเนื้อหาที่เป็น ทฤษฎีที่ยากเกินไปหรือสอนเฉพาะที่จะนำไปใช้ได้จริง และครูผู้สอนต้องมีความสามารถในการ สอนที่อธิบายและปฏิบัติให้นักเรียนเข้าใจได้ดี นอกจากนี้ควรให้นักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรม อื่น ๆ นอกจากการเรียนในห้องด้วย ดังคำกล่าวของผู้ให้สัมภาษณ์ ดังต่อไปนี้

“คือนักเรียนได้รับรู้เต็มตามศักยภาพ เนื่องจากปัญหาเรื่องการสื่อสารและการได้ยิน และเป็นวิชาที่ไม่สามารถวัดค่าเป็นตัวเลขได้ เหมือนขึ้นอยู่กับพรสวรรค์ของนักเรียน”

“การดำเนินการใช้หลักสูตรตามศักยภาพของนักเรียน ควรดำเนินการใช้หลักสูตร เป็นหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพในวิชาพื้นฐานสามัญ ทฤษฎีจะเรียนที่โรงเรียน โสตย สอนโดยครูโรงเรียนโสตย นอกจากวิชาที่มีเนื้อหายาก ไกลเกินตัว อาจปรับลดลงตาม ความสามารถของเด็ก ส่วนวิชาช่างจะได้เรียนตามเนื้อหาของหลักสูตรของเทคนิคสอนเด็กปกติ วิชาเศรษฐศาสตร์ไม่ได้เจาะลึกสอนเด็กสอนเฉพาะที่เด็กนำไปใช้ได้จริง”

“การใช้หลักสูตร ปวช. วิชาสามัญสอนในโรงเรียนโสตศึกษา ครูต้องให้ตัวอย่างที่ดี ภาคปฏิบัตินั้นก็จะได้ ให้ครูโสตสอนภาควิชาสามัญแล้วส่งผลการเรียนให้ ปวช. วิชาเรียนเน้น ทักษะด้านการปฏิบัติงาน (ถ้ามีการสาธิตดี เด็กปฏิบัติได้) ด้านกระบวนการสรุป การใช้เทคนิค และผู้บริหารของโรงเรียนโสตต้องประสานงานกัน สม่่าเสมอ ให้เด็กโสตและเทคนิคเข้าร่วม กิจกรรมหน้าเสาธงเสมอ โดยใช้ครูล่ามของเราด้วย” (ยกเว้นกิจกรรมลูกเสือ – กีฬาสี ก็ต้องเข้า ร่วมกับทางเทคนิคด้วย)

ด้านผลผลิต (Outputs)

1. แนวทางการแก้ปัญหาการบริหารโครงการความร่วมมือเกี่ยวกับ ปัญหาผู้เรียนไม่สามารถนำความรู้และทักษะไปประกอบวิชาชีพได้

ผลจากการสัมภาษณ์ พบว่า แนวทางการแก้ปัญหาคือ ให้ดำเนินการโดยให้นักเรียนเลือกวิชาชีพในท้องถิ่นหรือสถานประกอบการในท้องถิ่น โดยทางโรงเรียนต้องเตรียมให้เด็กได้รู้จักคุ้นเคยกับวิชาชีพต่าง ๆ ตั้งแต่ระดับมัธยมต้นและหาวิธีการประสานให้สถานประกอบการรับรู้ความสามารถและยอมรับเด็กหูหนวกหรือเมื่อนักเรียนเรียนจบควรสนับสนุนให้รวมกลุ่มกันทำงานอาชีพ ดังคำกล่าวของผู้ให้สัมภาษณ์ ดังต่อไปนี้

“การเรียนร่วมกับเทคนิคเป็นการเรียนร่วมวิชาอาชีวมณี เนื่องจากจังหวัดกาญจนบุรีเป็นแหล่งของเครื่องประดับ การที่เด็กเรียนวิชาอาชีวมณี จึงมีความสอดคล้องและสนองความต้องการของชุมชน สิ่งที่เด็กฝึกปฏิบัติทุกวัน คือ เด็กมีทักษะและสามารถไปประกอบอาชีพในสถานประกอบการได้เลย เป็นอาชีพที่เด็กคุ้นเคย และรู้จักและเด็กมีโอกาสสัมผัสกับอาชีพโดยได้ปฏิบัติงานตั้งแต่ระดับมัธยมต้น มีการพาเด็กไปแหล่งอาชีวมณี ไปดูสถานประกอบการของจริง”

“ต้องดูสถานประกอบการ ทางโรงเรียนต้องไปประสานงานกับผู้ประกอบการ โดยไปคุยกับสถานประกอบการให้เข้าใจสถานภาพของเด็ก ว่ามีความสามารถมากน้อยเพียงใด แต่ถ้ากระบวนการนำเข้าดี กระบวนการนำไปใช้ก็จะดีไปด้วย”

“ที่ผู้เรียนไม่ประสบผลสำเร็จและไม่สามารถนำวิชาชีพไปประกอบอาชีพได้ส่วนมากทางสถานประกอบการจะคิดว่านักเรียนพิเศษจะไปสร้างปัญหาและไม่สามารถนำความรู้ไปใช้ได้จริง ฉะนั้นทางสถานประกอบการควรเปิดใจยอมรับนักเรียนกลุ่มนี้บ้าง และควรแก้ปัญหาด้วยการนำผลงานของนักเรียนกลุ่มนี้ไปนำเสนอ เพื่อให้ผู้ประกอบการได้รับรู้และเห็นผลงานของเด็กกลุ่มนี้”

“ที่กาญจนบุรีเมื่อไม่นานมานี้มีบริษัทจิ๋วเวอร์รี่ เข้ามาเยี่ยมชมศึกษาดูงานที่เทคนิคและเห็นการทำงานของเด็กกลุ่มนี้แล้ว ทางบริษัทแจ้งให้สนับสนุนและจะรับนักเรียนกลุ่มนี้เข้าทำงานเมื่อจบการศึกษา เนื่องจากเห็นศักยภาพของนักเรียนกลุ่มนี้แล้ว นักเรียนส่วนมากจะมีสมาธิ และตั้งใจทำงาน”

“แก้ปัญหาโดยการจัดสถานประกอบการรองรับนักศึกษาที่จบการศึกษา แต่ที่กาญจนบุรีมีบริษัท จิ๋วเวอร์รี่ เข้ามาสอบถามเพื่อจะนำนักศึกษาเข้าทำงาน”

“มีบริษัทส่งออกมาเยี่ยมชมนักเรียนและเมื่อนักเรียนเรียนจบสามารถเข้าทำงานได้เลยทางบริษัทพร้อมที่จะรับเข้าทำงาน แต่เด็กยังไม่พร้อมเนื่องจากยังไม่จบ ปวช. เด็กส่วนหนึ่งจบ ปวช. แล้ว ไปอยู่ที่บ้าน มีเด็กที่เรียนต่อ ปวส. อยู่ 5 คน และทางบริษัทพร้อมที่จะมารับเข้าทำงานได้เลย คงเป็นเพราะทางโรงเรียนโสต และเทคนิคได้จัดการเรียนที่สอดคล้องกับความต้องการ

“อาจมีปัญหาด้านการสื่อสารกับลูกค้า อยากให้รวมกลุ่มกัน”

2. แนวทางการแก้ปัญหาการบริหารโครงการความร่วมมือเกี่ยวกับ ปัญหาทางสถาบัน การอาชีวศึกษา ไม่พึงพอใจในการจัดการศึกษา

ผลจากการสัมภาษณ์ พบว่า แนวทางการแก้ปัญหาคือ ควรสร้างความตระหนักในการร่วมกันจัดการศึกษาให้แก่ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ควรให้ครูผู้สอนจาก สถาบันการอาชีวศึกษาได้ทำความคุ้นเคยกับนักเรียนเพื่อให้เกิดความเข้าใจในตัวนักเรียน ควรให้โรงเรียนโสตศึกษามีการดูแลนักเรียน อบรมให้พร้อมก่อนส่งไปเข้าเรียนร่วม และควรมี การประสานงาน ติดต่อกัน เพื่อติดตามผลการจัดการศึกษาอย่างสม่ำเสมอ ดังคำกล่าวของผู้ให้ สัมภาษณ์ ดังนี้

“เนื่องจากเป็นเรื่องใหม่ เหมือนกับไปเพิ่มปัญหาให้กับเขา เด็กของเรามีเรื่องปัญหา การสื่อสารอยู่แล้ว เขาจึงคิดว่าเป็นเรื่องยากสำหรับเขา แต่เมื่อผ่านไป เขาก็รู้ว่าเด็กกลุ่มนี้ไม่มี ปัญหาเนื่องจากเขาสั่งให้ทำอะไรก็ทำ ผิดกับเด็กปกติ ไม่มีกรนอกเหนือคำสั่ง อาจารย์บางคน คิดว่าจะพอเขาได้สัมผัสปัญหานี้ก็ลดลง”

“ทางอาชีวะกลัวเด็กเราจะไปสร้างปัญหา เราต้องให้เขาเห็นความสำคัญของเด็ก พิการ ด้วยการให้การศึกษาคอมพิวเตอร์ การศึกษา และอบรมการจัดการศึกษาคอนพิวเตอร์ ให้เห็น แก่คุณภาพของเด็กพิการโดยให้เขาได้รู้ว่าทางโรงเรียนโสตไม่สามารถให้การศึกษาคอมพิวเตอร์ได้”

“เรื่องการเรียนการสอนร่วมเป็นนโยบายหลักของกรมอาชีวศึกษา ทางอาชีวศึกษา ต้องสนับสนุนตามนโยบายของรัฐบาลให้การสนับสนุนการเรียนกับเด็กพิเศษอยู่แล้ว”

“ถามวิทยาลัยเทคนิคว่า ทำไมจึงไม่พึงพอใจในการจัดการศึกษาให้เด็กหูหนวก อันนี้ โรงเรียนโสตต้องฝึกอบรมให้เด็กพิเศษของเราเป็นคนดี โดยเน้นให้เขาได้รู้จักว่าเด็กพิการต้อง มีความรู้ด้านวิชาชีพเพื่อเลี้ยงตัวเอง”

“การติดตามเด็กต้องเป็นครูล่ามดูแลอย่างใกล้ชิดตลอดเวลา ทางโรงเรียนโสตต้อง พยายามทำให้ทางเทคนิคพึงพอใจในการที่จะจัดการให้เด็ก โดยไม่เพิ่มภาระให้กับทางเทคนิค ถ้าเกิดปัญหาอะไร ทางเทคนิคและโสตต้องคุยกันถึงปัญหาของเด็ก”

“ไม่มีปัญหาเนื่องจากคอยปรึกษาพูดคุยเรื่องปัญหากันตลอดเวลา”

“เนื่องจากมีปัญหามาในเรื่องการสื่อสาร”

3. แนวทางการแก้ปัญหาการบริหารโครงการความร่วมมือเกี่ยวกับปัญหา การประสานงานสร้างความร่วมมือระหว่างโรงเรียนโสตศึกษากับสถาบันการอาชีวศึกษา

ผลจากการสัมภาษณ์ พบว่า แนวทางการแก้ปัญหาคือ ควรมีความสม่ำเสมอในการ ประสานงาน ควรมีข้อมูลการดำเนินงานครบถ้วน ไม่ควรเปิดหลายสาขาวิชาและควรเลือกสาขา ที่เหมาะสมในแต่ละแห่ง ควรให้ความชัดเจนในข้อตกลงเกี่ยวกับบทบาทของแต่ละฝ่าย และ โรงเรียนโสตศึกษาต้องเตรียมตัวนักเรียนให้พร้อมก่อนส่งเข้าเรียนร่วม ดังคำกล่าวของผู้ให้ สัมภาษณ์ ดังต่อไปนี้

“การประสานงานระหว่างโรงเรียนโสตและอาชีวศึกษามีแนวทาง ต้องประสานงานกันโดยตลอด ครูล่ามครูผู้สอน โรงเรียนโสตและวิทยาลัยอาชีวะ ต้องมีเอกสารแฟ้มงานเพื่อเสนอผู้บริหารคนอื่น ๆ เมื่อเปลี่ยนผู้บริหาร ผู้บริหารต้องรู้และเข้าใจว่าโรงเรียนโสตของเราทำอะไรอยู่ (MOU) หรือข้อตกลงระหว่างโรงเรียนโสตและวิทยาลัยอาชีวะ”

“มันเกี่ยวโยงจากด้านปัจจัยป้อน เมื่อส่งเด็กไปเรียนร่วมอย่าแตกสาขาให้มาก ให้มีเพียงด้านใดด้านหนึ่งเพียงด้านเดียว โดยดูความต้องการแรงงานของท้องถิ่น”

“สัมพันธภาพที่ดีระหว่างล่ามและครูผู้สอนก็สำคัญ ให้ความร่วมมือกับทางวิทยาลัยเทคนิคเป็นลายลักษณ์อักษร ว่าเขาขอร่วมมืออะไร ก็ให้ความร่วมมือกับเขาให้สม่ำเสมอ”

“ก่อนไปล่ามต้องดูแลเด็กให้ดีอย่าให้มีปัญหากับทางวิทยาลัย และสร้างเด็กพิเศษให้เป็นตัวอย่างที่ดีแก่เด็กปกติได้ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญครูล่ามสามารถแก้ปัญหาให้เด็กได้”

“ด้านเทคนิคไม่พอใจในการจัดการศึกษาที่ราบจากโรงเรียนโสต ไม่ประสบความสำเร็จ เนื่องจาก ระยะเวลา งบประมาณ”

“เรื่องการเรียนการสอนร่วมเป็นนโยบายหลักของกรมอาชีวศึกษา ทางอาชีวศึกษาต้องสนับสนุนตามนโยบายของรัฐบาลให้การสนับสนุนการเรียนกับเด็กพิเศษอยู่แล้ว”